

Ismet Mujezinović

Ismet Mujezinović rođen je u [Tuzli 1907.](#) godine. Završio likovnu akademiju u [Zagrebu](#) a po njenom završetku boravi u [Francuskoj](#) i pohađa kurs historije umjetnosti na [Sorboni](#).

Biografija

Prvi put je izlagao u [Beogradu 1930.](#) godine. Imao je izložbe i u zemlji i u inostranstvu. Na temu [NOB](#)-a je izradio veliki broj uljanih kompozicija i crteža. Mujezinovićevi radovi nalaze se po umjetničkim [Umjetnička galerijama](#), [muzejima](#), javnim zgradama u zemlji i u privatnim zbirkama. Učesnik je [NOB](#)-a od [1941.](#) Iza sebe je ostavio izuzetne crteže, akvarele, grafike i platna, nastala u periodu od 1925. do kraja osme decenije 20. vijeka. Bio je član [Akademije nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine](#).

Od trenutka kada je ušao u umjetnički život pa do kraja njegovog života smijenila su se tri različita razdoblja naše novije historije kojima odgovaraju tri jasna perioda i opusa Ismeta Mujezinovića: prvi – koji traje od prve samostalne izložbe 1926. godine do 1941. pun promjena, sazrijevanja, djelovanja na više područja, period humanističkog i ideološkog opredjeljenja i najzad, sjajnog kolorističkog procvata koji se završava 1941. godine, izbijanjem rata; zatim ratni, koji traje četiri godine. I treći, poslijeratni, period velikih poduhvata, ciklusa, široke društvene afirmacije, period plodnih godina rada.

Nerijetko se kao prva i značajna djela Ismeta Mujezinovića pominju portreti seljaka, staraca, slikani pastelom, sada rasuti po privatnim zbirkama pa i muzejima i galerijama. U oktobru 1926. priređuje prvu samostalnu izložbu u Sarajevu. Prvu značajnu cjelinu slika, s historijsko-kritičkog aspekta, sačinjavaju platna naslikana u tada aktuelnoj konstruktivnoj formi, a među ovim ono najbolje u okviru takvog shvatanja Mujezinović je postigao na portretima porodice Čaldarović, slikanim 1927. godine za vrijeme ljetnih ferija u Bijeljini. Dvije godine boravka u Parizu, od 1931. do 1933, ne mogu se pratiti na uobičajen način iako je Mujezinović tada, kao i prije i kasnije, bio veoma produktivan. Nije mnogo slikao. Proširio je svoje interesovanje na druge oblasti naročito na književnost, pozorište i film, studirao historiju umjetnosti... Prije povratka u [Sarajevo](#), gdje će se konačno nastaniti od 1936. godine, Mujezinović se zadržava u Zagrebu, na Akademiji 1933. i u Splitu 1935.

Tokom desetak godina djelovanja, kretanja i traganja od Pariza, Zagreba, Bijeljine, Splita, Gradca, Tuzle, Beograda do Sarajeva i odlaska u NOR, Mujezinović je u tom periodu stvorio dvije jasne cjeline: jednu čine brojni crteži izrazitog kvaliteta i aktuelnosti, a drugu slike nastale iz potrebe da se zadovolje mecene, klijentela, sredina i ublaže sopstvene materijalne potrebe.

U predratnom opusu, javlja se treća linija u njegovom slikarstvu. To je bio poetski realizam, pa intimizam i kolorizam koji prosto rastapaju socijalnu i idejnu sadržinu dovodeći do čistog kolorističkog slikarstva, ne promjenom stava, koliko nekim dualističkim procesom do smjene angažovane umjetnosti, umjetnošću boje, - do l'art

pour l'arta. Prve slike iz rane 1945. najčešće s temom zbjega slikane su nekom svježom zelenom gamom u neoromantičnom duhu koji podsjeća na predratne slike. Na prvim izložbama ULUBiH-a, njegovi crteži, studije i slike privlače najveću pažnju. Ali, bilo je i kritika. Mujezinoviću su zamjerali, nasuprot ostalim, da slika "jakim bojama", u živom koloritu. Od 1947. godine usredsredio se na jednu veliku temu: Prelaz preko Neretve, kojoj će sve ostalo biti podređeno. Završavajući veliki ciklus Prelaz preko Neretve sa još jednom isto tako velikom slikom Ustanka, Mujezinović je završavao i svoj boravak u Sarajevu koje napušta 1953. i preseljava se u rodnu Tuzlu. U susretu sa ljudima, rudarima, prateći život grada, na ulici, u Husinu, na pijaci, šaroliki a opet obični svijet, umjetnik se vraća zaboravljenom, razabiranju i prepoznavanju onih slika i zvukova koji su ga podsjećali na djetinjstvo. Nema područja u kojem nije izrazio svoj ogromni talenat. Nema vremena u kojem nije bio, niti će doći vrijeme u kojem će prestati biti. Jedan je od osnivača [Škole za likovne umjetnosti u Sarajevu](#), grupe [Collegium Artisticum](#) i [Udruženja likovnih umjetnika Bosne i Hercegovine](#).

U njegovu čast, jedna ulica u Beogradu, općina [Novi Beograd](#), dobila je ime ulica Ismeta Mujezinovića.^[1]

Umro je u svojoj rodnoj [Tuzli](#) [7. januara 1984](#) godine.